

[Christiani.]

Priser for Sukker, som ligger paa Verdensmarkedet, vilde det betyde et meget stort Tilskud til Sukkerfabrikkernes Indtægt, et Tilskud, som endda er væsentligt større end det, som der her tales om at Landbruget skulde have ofret paa Smørprisen. Men saadan ligger det jo ikke. Sukkerfabrikationen er inde under Rationeringen, og Priserne holdes nede til Fordel for hele Befolkningen. Sukkerfabrikkerne kan ikke faa mere end 6 pCt. i Forrentning af deres Kapital, og dette til Trods for at de har en Reservekapital, som de for saa vidt slet ikke kan faa forrentet. Landbruget kan dog faa noget mere.

Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa at diskutere de Procenter, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup talte om, for jeg har ikke nævnt nogen Procenter i min sidste Tale. Hvad jeg derimod har sagt, idet jeg henholdt mig til Landøkonomisk Driftsbureaus Resultater, er dette, at det sidste Aar gav en Merindkomst for Landbruget over hele Landet paa 320 Mill. Kr., og det er rigtigt; det er nemlig baseret paa en Merindkomst pr. ha paa 100 Kr., og dette Resultat fremgaar af de Regnskaber, der er lagt til Grund for Beregningerne. Og her er, som jeg ogsaa sagde, ikke engang Realisationsgevinsten eller rettere Halvdelen af denne iberegnet, for hvis man regner den med, bliver Tallet 108 Kr. pr. ha, som det fremgaar af Landøkonomisk Driftsbureaus Resultater. Det er det, jeg har sagt, og det tror jeg ikke kan kritiseres.

Paa Baggrund af denne betydelige Indtægt, hvortil ogsaa kommer en Indtægt af Tørvefabrikationen, saaledes at den samlede Merindkomst for Landbruget i det sidste Aar har været 350—400 Mill. Kr., finder jeg det ikke særlig velanbragt at tale om et Tilskud til Smørproduktionen. Man siger, at man vil ikke have Tilskud til Smørprisen. Nej, den skal holdes konstant for Befolkningen, men til Gengæld skal Befolkningen saa betale de Skatter, hvorigennem Beløbet skal fremskaffes, idet Prisen ikke skal være, som den var sidste Aar, 4 Kr. 2 Øre, men 4 Kr. 45 Øre. Hvordan man vender og drejer det, maa det selvfølgelig blive et Tilskud, og dette Tilskud er det altsaa, som man mener er ganske nødvendigt for at holde Smørfabrikationen i Gang. Jeg har heroverfor sagt, at jeg ikke mener, det er nødvendigt at give et saadant Tilskud, for naar man kan faa 4 Kr. for et kg Smør, er det min Opfattelse, at saa kan man og vil man ogsaa fabrikere saa meget Smør, som det

overhovedet er muligt, naturligvis forudsat at man kan faa de Foderstoffer, der er nødvendige, og som er til at fremskaffe til en nogenlunde rimelig Pris.

Den virkelige Misère i denne Sag er det, som det ærede Medlem, der nu talte, Hr. P. D. Jensen, ogsaa rigtigt pegede paa, nemlig den overordentlig høje Pris, som ikke alene Kornet, men ogsaa alle Fodermidler, som sælges Landboerne imellem, er drevet op til, og dèr synes jeg, at der fra Landboforeningernes eller fra det samlede Landbrugs Side kunde have været gjort et Arbejde for at skaffe en passende Udligning. Jeg synes, det vilde have været rimeligt, om Regeringen var traadt hjælpende og ordnende til, saaledes at det havde været muligt for de smaa Brug og de magre Egne at faa en Udligning med Hensyn til de nødvendige Foderstoffer uden at skulle betale de Priser, som det ærede Medlem, der før talte, nævnte, og som naturligvis gør Smørfabrikationen overordentlig vanskelig og ikke rentabel paa Grundlag af en Pris af 4 Kr.

Hvis en saadan Udligning fandt Sted og man kunde købe Kornet til 25 Kr., saadan som Maksimalprisen for Afleveringskorn er — og en saadan Ordning maatte selvfølgelig kunne træffes —, og købe baade Hø og Halm og andre Foderstoffer til tilsvarende Priser efter Foderenhed, er det min bestemte Tro, at en Smørfabrikation til 4 Kr. pr. kg vilde være rentabel, og det er derfor efter min Mening den Vej, man burde gaa.

Naar man siger, at Landboerne var i Stand til at faa 5 Kr. 10 Øre pr. kg for alt Smørret ved at sælge det til Udlandet, har jeg allerede udtalt, at det er noget, der ikke kan lade sig gøre, fordi Hjemmemarkedet først skal forsynes; og med Hensyn til denne Pris af 5 Kr. 10 Øre ved alle ærede Medlemmer af dette høje Ting og overhovedet enhver, at det forholder sig saadan, at disse Penge udbetales kun med $\frac{2}{3}$ af deres Værdi, hvorimod Resten er et Beløb, som først udbetales senere, og for hvilket hele den danske Befolkning staar i Forskud.

Det er Betragtninger, som jeg synes man maa tage Hensyn til, naar man vil fremstille Forholdene saadan, som de er, og det mener jeg jeg har gjort. Derfor kan jeg ikke modtage nogen af de Bøjdelser, som er rettet til mig af det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup.

Jeg vil gerne til Slut have Lov at takke det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen for de Slutbemærkninger, hvori det ærede Medlem udtalte Haabet om, at det maatte